

**109. Žalba protiv presude
(Član 205. ZPP FBiH)
(Član 205. ZPP RS)**

TUŽILAC: Milenko Jakovljević
Ul. Lukačka 36, Travnik

TUŽENI: „Graditelj” d.o.o.
Ul. Donje Putičevo bb

KANTONALNOM SUDU U NOVOM TRAVNIKU
Putem Opštinskog suda u Travniku

Na osnovu člana 203. Zakona o parničnom postupku tuženi u ostavljenom roku podnosi

Ž A L B U
protiv presude Opštinskog suda u Travniku
broj od godine

Presudom Opštinskog suda u Travniku broj od godine usvojen je tužbeni zahtjev tužioca te je tuženi obavezan da mu nadoknadi materijalnu štetu u iznosu od KM, po osnovu oštećenja na kući tužioca u Travniku, Ulica Lukačka 36. U presudi se navodi da je do tih oštećenja došlo usljed nepropisne izgradnje stambeno-poslovnog objekta od strane tuženog u neposrednoj blizini kuće tužioca. Tuženi je obavezan da tužiocu nadoknadi i troškove parničnog postupka u iznosu od KM, sve u roku od 30 dana od dana dostave presude.

Protiv te presude tuženi izjavljuje ovu žalbu kojom presudu pobija u cjelini zbog:

- povrede odredaba parničnog postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- pogrešne primjene materijalnog prava,

s prijedlogom Kantonalnom sudu u Novom Travniku da uvaži ovu žalbu, pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu radi održavanja nove glavne rasprave.

Donoseći pobijanu presudu sud je nepravilno primijenio odredbe Zakona o parničnom postupku kojima je propisan postupak vještačenja. Naime, tokom postupka parnične stranke nisu mogle postići saglasnost o osobi koja treba biti određena za vještaka. Zbog toga je sud, prema članu 148. stav 3. Zakona o parničnom postupku, dužan da u tom slučaju donese odluku o tome koja osoba će obaviti vještačenje. Pri donošenju takve odluke sud je dužan voditi računa o tome da za vještaka odredi lice koje ima stručno znanje potrebno za utvrđivanje ili razjašnjenje određene činjenice (član 147. tog zakona). U konkretnom slučaju sud je za vještaka odredio Marinka Milasa iz Travnika, sudskog vještaka građevinske struke. Ovaj vještak u svom vještačenju između ostalog navodi da je do oštećenja objekta tužioca došlo proklizavanjem i slijeganjem terena ispod ulice i stambenog objekta tužioca, a sve navodno zbog radnji tuženog preduzetih građenjem stambenoposlovnog objekta. Međutim, na pitanje da li je došlo do proklizavanja i slijeganja ovog terena i da li su tome uzrok radnje tuženog ne može odgovoriti sudski vještak građevinske struke, nego sudski vještak geolog, s obzirom na to da vještak građevinske struke ne raspolaže potrebnim stručnim znanjem u smislu člana 147. Zakona o parničnom postupku potrebnim za razjašnjenje ove činjenice. Ovo tim prije što je tuženi već u odgovoru na tužbu, ali i do završetka glavne rasprave, isticao da do slijeganja terena u blizini mjesta građenja nije došlo iz razloga koji je navodio tužilac, nego zato što je u isto vrijeme i komunalno preduzeće u Travniku počelo izgradnju kanalizacije za naselje, udaljeno od lica mjesta 500 metara, u koju svrhu su vršena iskopavanja terena u toj dužini na dubini od četiri metra. Stoga je prvostepeni sud radi razjašnjenja ovog pitanja trebao angažovati sudskog vještaka geologa, na šta je tokom postupka ukazivano od strane tuženog. Postupivši, dakle, na navedeni način prvostepeni sud je nepravilno primijenio odredbu članu 147. Zakona o parničnom postupku, što je bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Usljed takvog propusta tuženi je nezakonito onemogućen da raspravlja pred prvostepenim sudom, što prema članu 227. stav 1. tačka 1) Zakona o parničnom postupku predstavlja razlog zbog kojeg drugostepeni sud treba ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti istom prvostepenom sudu radi održavanja nove glavne rasprave.

Navedena povreda odredaba parničnog postupka za posljedicu ima nepravilno utvrđeno činjenično stanje, s obzirom na to da je sud odlučnu činjenicu koja se odnosi na uzrok slijeganja terena (i s tim u vezi štetu na objektu tužioca) pogrešno utvrdio, usljed čega je izveo i pogrešan zaključak o odgovornosti tuženog za štetu na tužiočevom objektu. Ovako pogrešno utvrđeno činjenično stanje u krajnjem je dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava, jer je prvostepeni sud pogrešno primijenio odredbe Zakona o obli-gacionim odnosima o odgovornosti za štetu time što je pogrešno utvrdio da

je šteta na objektu tužioca uzrokovana radnjama tuženog prilikom izgradnje navedenog stambeno-poslovnog objekta.

Polazeći, dakle, od svih prethodno iznesenih razloga tuženi podnosi ovu žalbu kojom predlaže drugostepenom sudu da žalbu uvaži, pobijanu presudu ukine u cjelosti i predmet vrati istom prvostepenom sudu radi održavanja nove glavne rasprave.

U Travniku, godine

T U Ž E N I

(direktor)